

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 609. — 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1888. ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: 'Επὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 661

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ, ὑπὸ Χρ. Τσούντα.
ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ὑπὸ Α. Ρ. Ραγκαβῆ.
Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία 'Ιουλίου Κλαρετῆ,
μετάφρασις Χ. Α.
Η ΑΝΔΡΕΙΑ.
Η ΜΥΘΙΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΙΣ.
Η ΞΕΝΟΥΔΑ ποίημα ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνῃ.
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.
ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

'Η προτομή τοῦ Γλάδστωνος. Πρὸ πενταετίας περίπου τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον κατεσκεύασε διὰ τοῦ ἐν Σύρῳ καλλιτέχνου κ. Γεωργίου Βιτάλη τὸν ἀνδριάντα τοῦ Γλάδστωνος ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἰδρῶσιν αὐτὸν ἐν τῇ πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου πλατεῖα εἰς μαρτύριον αἰδίου τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τὸν ἔξοχον πολιτικὸν ἄνδρα τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸν φιλελληνισμόν του καὶ ἰδίως τὰς ἐνεργείας του ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἡ-πεύρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς αἷς καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ὀφείλεται τὸ εὐτυχὲς ἐκεῖνο γεγονός. Καὶ ἡ μὲν πρόθεσις ἐκείνη τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν μένει ἔτι ἀνεκτέλεστος, καὶ ὁ ἀνδριὰς πρὸ πολλοῦ κατασκευασθεὶς ἐπιτυχέστατα ὑπὸ τοῦ Τηνίου καλλιτέχνου μένει κεκλεισμένος ἐν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πολυτεχνείου ἀναμένων τὴν ὥραν τῆς ἰδρύσεώς του ἐν ᾧ τότῃ προωρίσθη. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ καλλιτέχνης κ. Βιτάλης, ὅστις προσωπικῶς ἐγνώρισε τὸν Γλάδστωνον μεταδὼς εἰς Ἀγγλίαν καὶ φιλοξενηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἐν Hawarden ἐπαύλει του ἐνθα ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἀντέγραψε τὸ πρόπλασμά του διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Πανεπιστημίου, κατεσκεύασε ἐκ πεντελυσίου μαρμάρου κατὰ τὸν τύπον καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἀνδριάντος προτομῆν τοῦ Γλάδστωνος ὁ-λίγον μεγαλύνει τὸν φυσικοῦ μεγέθους, καὶ ταύτην μετὰ στήλης ἐκ πρασίνου μαρμάρου ἐφ' ἧς ἰδρυθήσεται ἀπέστειλε δῶρον πρὸς τὸν φιλέλληνα Ἀγγλον, συνοδεύσας αὐτὰ δ' ἐπιστολῇς συνταγμένῃς ἐν ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ γλώσσῃ. Εἰς τὸ φιλοφρόνημα τοῦτο τοῦ ἡμετέρου καλλιτέχνου ὁ κλεινὸς ἀνὴρ ἀπήντησεν ἀγγλιστὶ διὰ τοῦ ἐξῆς φιλελληνικωτάτου γράμματος:

'Εν Λονδίῳ τὴν 19 'Ιουλίου 1888

'Αγαπητὲ Κύριε,

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐκφράσω ὑμῖν ὅπως συναισθάνομαι τὴν μεγάλην φιλοφροσύνην, ἣν δεικνύετε πρὸς ἐμὲ ἀποστέλλον-τές μοι ἐκ πεντελυσίου μαρμάρου κατεργασμένην προτομήν, ὅμοιον πρὸς τὸν ἀνδριάντα, ἔργον ὑμέτερον καθ' ὃ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκποσωπωμαι ἐν Ἀθήναις, ὡς καὶ συμπληρωμα-τικὰ τινὰ τῆς εἰρημένης προτομῆς μάρμαρα.

Διὰ τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποστέλλομένων μοι κιθωτίων ἑλπίζω νὰ εὕρω τὸν κατάλληλον τόπον ἐν τῇ ἐν Hawarden κατοικίᾳ μου.

Ἡ ἀνάμνησις τῆς σχέσεώς μου μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐθνικῶν αὐτῆς πραγμάτων, κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ βίου μου, ἔσται ἑσσεὶ πλήρης ἐξόχου δι' ἐμὲ ἐνδιαφέροντος· ὁ τρόπος δὲ, καθ' ὃν οἰαδήποτε ἐκ μέρους μου προσπάθεια ὑπὲρ τῆς χώρας ταύτης ἐξετιμήθη, πολὺ βεβαίως πέραν τῆς πραγματικῆς αὐτῆς ἀξίας, θέλει πάντοτε διεγείρει ἐν ἐμοὶ βαθύτατον εὐγνωμοσύνης συναίσθημα.

Ἐπευχόμενος ὑμῖν ἐν τῷ ὑμέτερῳ σταδίῳ, καὶ τῇ ὑμέ-τερά πατρίδι, τὰ βέλτεστα, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατελώ, ἀγα-πητὲ Κύριε,

πιστότατος καὶ εὐπειθέστατος ὑμῶν θεράπων

W. E. Gladstone.

— Εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ τὸ πολὺ δημόσιον ἀνεκoinώθη ἤδη διὰ τῶν ἐφημερίδων ἡ μεγάλη ἀνακόλυψις, ἣν ἠτύχησε νὰ κάμῃ ὁ Ρῶσος ἱατρός Γκαμαλέτα, τουτέ-στι τοῦ προφυλακτικοῦ ἐμβολιασμοῦ κατὰ τῆς ἀσιατικῆς χολέρας. Ὁ Ρῶσος ἱατρός, ὅστις εἰς τὴν ἀνακόλυψιν αὐτοῦ ὡδηγήθη ἀκολουθῶν τὸ σύστημα τῆς ἐργασίας τοῦ ἐνδόξου Παστέρ περὶ ἐνοφθαλμισμού προφυλακτικοῦ κατὰ τῆς λύ-σης, ἀνεκοίνωσε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν δι' αὐτοῦ τοῦ Γάλλου ἐπιστή-μονος. « Ἀναβέτω ὑμῖν, γράφει πρὸς τὸν Παστέρ, νὰ διακηρύξητε, ὅτι εἰμὶ ἑτοιμος νὰ ἐπαναλάβω πάντα τὰ πειράματά μου ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ὑμῶν ἐν Παρίσις, ἐνώ-πιον Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγομένης ὑπὸ τῆς Ἀκαδη-μίας τῶν Ἐπιστημῶν. Ἀναλαμβάνω ὡσαύτως νὰ εὕρω, πει-ραματιζόμενος ἐπ' ἐμαυτοῦ, τὴν πρέπουσαν δόσιν διὰ τὸν ἀκίνδυνον ἐμβολιασμόν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς καὶ νὰ ἐπιχει-ρήσω ἀποδημίαν εἰς χώραν λυμαινόμενάν ὑπὸ τῆς χολέρας, ἵνα ἀποδείξω τὴν ἐπιτυχίαν τῆς μεθόδου μου. »

Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὑποβαλὼν εἰς τὸ σφῶν Συνέδριον ὁ Παστέρ προσέθηκε τὰ ἐπόμενα·

« Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας ἵνα παραπέμψῃ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Γκαμαλέτα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἐπιτετραμμένην τὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβεῖου Bréant εἰς τὴν θεραπείαν τῆς χολέρας. »

Ὡς πρὸς ἐμὲ, θεωρῶ περιττὸν νὰ εἶπω ὅτι προθύμως θέ-λωμα ἵνα ἐκτελεσθῶσιν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ μου τὰ πειρά-ματα τοῦ κ. Γκαμαλέτα, συνοδῆς τῇ ἐπιθυμίᾳ ἣν ἐξέφρασε. Ὁ κ. Γκαμαλέτα εἰργάσθη ἤδη πολλάκι παρ' ἡμῖν, καὶ ἰδίως ἐν ἔτει 1886, ὅτε ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ὀδησσοῦ, κατ' αἰτησιν τῆς ἱατρικῆς ἑταιρίας τῆς πόλεως ταύτης, ἵνα σπουδάσῃ τὴν μεθόδον τοῦ προφυλακτικοῦ κατὰ τῆς λύσεως ἐμβολιασμοῦ, τῆς μεθόδου δὲ ταύτης ἀνακοίνω-σιν ἡμῖν σήμερον τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἄλλην οὕτω ἀξίωσιν μείωτον ἐφαρμογῇ. »

Μετὰ ταῦτα καὶ τινὰ ἄλλα ἃ προσέθηκεν ὁ Παστέρ, ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Γκαμαλέτα παραπέμπεται εἰς τὴν Ἐπι-τροπὴν ἐπὶ τοῦ βραβεῖου Bréant, εἰς ἣν παρακαλεῖται νὰ λάβῃ μέρος καὶ αὐτὸς ὁ Παστέρ. Ἐπὶ πλέον δὲ ἡ Ἀκαδη-μία ἀποδέχεται τὴν προσφορὰν τοῦ κ. Γκαμαλέτα τοῦ νὰ ἐ-παναλάβῃ τὰ πειράματα ἐν Παρίσις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Παστέρ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ διοριζομένης, καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσις τὸν προσεχῆ Νοέμβριον.

— Ἡ Γεωγραφικὴ Ἑταιρία τῶν Παρισίων ἀπεράσισε νὰ συγκαλέσῃ αὐτὸς ἐπ' ευκαιρίᾳ τῆς Παγκοσμίου Ἐκθε-σεως τοῦ 1889 διεθνὲς συνέδριον τῶν γεωγραφικῶν ἐπιστη-μῶν. Τὸ συνέδριον τοῦτο θέλει συνελθεῖ κατὰ μῆνα Αὐγού-στου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, διαιρούμενον εἰς ἐπτά τμήματα· α) τμήμα γεωδαισίας, ὕδρογραφίας, τοπογραφίας· β) τμή-μα φυσικῆς γεωγραφίας· γ) οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς γεω-γραφίας· δ) ἱστορικῆς καὶ ἐθνογραφικῆς γεωγραφίας· ε) παιδαγωγικῆς γεωγραφίας· ς) τμήμα περιηγήσεων καὶ ἐξε-ρευνήσεων· ζ) τμήμα χαρτογραφίας. Ἐκάστη ἑταιρία ἐκ τῶν μετεχουσῶν τοῦ συνεδρίου δεῖν νὰ καταρτίσῃ συνοπτι-κὴν ἔκθεσιν τῶν περιηγήσεων, ἐρευνῶν καὶ δημοσιεύσεων,

δοσι ἐγένοντο ἐν τῷ Κράτει δ' ἀντιπροσωπεύει κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα καὶ συνεβάλοντο μάλιστα εἰς τὴν πρόδον τῆς γεωγραφίας.

— Ἐκ Καυκάσου ἀναγγέλλεται ὅτι ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ Κουράν, γενομένων ἀνασκαφῶν, ἀναλώμασι τῆς ῥωστικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπῆς, ἀνεκαλύθη πανόρχαιον τι κτίριον ἔχον ἐξίσον ἐσωτερικῇ διακόσμῃσιν καὶ πᾶμπολλα ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ νομίσματα, ἀξίας πενήτην χιλιάδων ρουβλίων. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδημόνων, τὸ κτίριον τοῦτο εἶνε τάφος ἀρχαίου τινὸς τῶν Σκυθῶν βασιλέως, ἀκμάσαντος ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν ρωμαϊκῶν αὐτοκρατόρων.

— Ἐφημερίς Παρισινὴ ἀναγράφει τὰ ὀνόματα τῶν ἀποτελούντων σήμερον τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὴν ἡλιαν τῶν ἀκαδημαϊκῶν. Ἰδοὺ ὁ κατάλογος οὗτος : Αἰσέψ 83 ἐτῶν. Λεγκουβέ, 81. Εἰαβιέ Μαρμιέ, 79. Δουρουή, 77. Ὀκτάβιος Φαγιέ, 76. Κάμιλλος Δουσέ, 76. Ἰούλιος Σίμων, 74. Τζὼν Λεμονά, 73. Δουὲ Ὠδερφέ—Πασκιέ, 73. Ροῦς, 72. Λεκάντ—Δελίλ, 68. Ὄζιέ, 68. Κάμιλλος Ρουσέ, 67. Δουὲ Βρόιλ, 67. ναύαρχος Ζουριέν Δελα—Γραβιέρ, 67. Παστέρ, 66. Μαζιάδ, 66. Ἰωσήφ Βερτράν, 66. Βουασσιέ, 65. Ἀλέξανδρος Δουμῆς, 64. Ρενάν, 64. Μεζιέρ, 62. Ταίν, 60. Αἰμίλιος Ὀλβιέ, 60. Μάξιμος Δυκάμ, 60. Γκρεζάρ, 60. Περρό, 60. Λέων Σαίη, 60. Σαρδου, 57. Σερβουλιέ, 56. Μεϊλάκ, 56. Παγιέρων, 54. Ἀλεβύ, 54. Ἐρβέ, 53. Σουλλύ—Προυδὼμ, 47. Κλερετῆ, 46. Φραγκίσκος Κοππέ, 45. τέλος δὲ ὁ τελευταῖον ἐκλεγθεὶς κόμης δ' Ὀσσομβίλ, 44. Ἐν δὲ αὐτῇ ἀκαδημαϊκῇ 38.—Ὡς γινώσκον τὸ Συνέδριον τῶν ἀθανάτων ἀποτελεῖται ἐκ μελῶν 40. Δύο ἔδραι ὑπάρχουσι καὶ σήμερον ἕνεκα θανάτου. Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῷ Συνεδρίῳ εἶνε ὁ Λεγκουβέ.

— Τὴν 22 Αὐγούστου ἐορτάσθη ἐν Γοττιγγ τὸ ἑβδομηκοστὸν ἑωθιλαῖον τοῦ ἐπιφανοῦς νομοδιδασκάλου Jhering. Σχεδὸν ἅπαντα τὰ πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας ἐπεμφαν πρὸς τὸν ἐορτάζοντα συγχαρητήρια γράμματα· ὁ Jhering ἔλαβεν ἰσοχρόνως ἐπιστολάς προσέτι τοῦ Bismark, τοῦ προέδρου τοῦ ἀκρωτικῆς τῆς Αὐστρουγγρικῆς μοναρχίας Unger, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τῆς Πρωσίας Gossler, ἀναγγέλλαντος μάλιστα τὴν μεγάλῃ νομοδιδασκάλῳ ὅτι μετ' ὀλίγων στηθήσεται ἡ μαρμαρινὴ προτομὴ του ἐν τῇ ἱστορικῇ αἰθούσῃ τῆς ἐθνικῆς βιβλιοθήκης. Πίστα δὲ ὅσα δῶρα ἐπέμψθησαν τῷ ἐορτάζοντι οὐκ ὀλίγαι δὲ προσεθεῖαι πανεπιστημίων καὶ ἀνωτέρων δικαστηρίων ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐν Γοττιγγ ἐορτήν. Ὁ ἐν Βραζιλίᾳ διαμένων πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ Jhering μετέδθη ἐπίσης εἰς Γοττιγγὴν ὅπως μετὰσχῇ τῆς πατρικῆς ἐορτῆς.

— Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας Βιέν ἴδρυσεν ἐν Παρίσις ἐργαστήριον φυτικῆς παθολογίας, οὗ σκοπὸς εἶνε ἡ μελέτη τῶν νόσων τῶν φυτῶν καὶ ἡ ἐξεύρεσις τῶν μέσων τῆς θεραπείας αὐτῶν.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα ἐν Σαλτσβούργῳ τῆς Αὐστρίας θελεῖ συνελθεῖ διεθνὲς γεωδαισικὸν συνέδριον.

— Μετὰ τὴν νέαν λαμπρὰν καὶ πληρεστάτην ἔκδοσιν τοῦ Ὁδηγοῦ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Βαϊδεκερ ἐξεδόθη νῦν καὶ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ γαλλικοῦ Ὁδηγοῦ τοῦ Joanne, οὗ δὲν εἴχομεν ἔκδοσιν μεταγενεστέραν τῆς τοῦ 1873. Τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος εἶνε ἀπερωμένον εἰδικῶς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν (Φᾶληρον, Πειραιεύς, Σαλαμίς, Αἴγινα, Ὑμητός, Μακράθων, Φυλὴ, Ἐλευσίς κτλ.) συνετάχθη δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τριετίαν ὡς ἐταίρου τῆς γαλλικῆς σχολῆς διατριψάντος ἐν Ἀθήναις κ. Haussoullier. Τὸν Ὁδηγὸν συνοδεύουσιν ἄριστα κεχαρμημένοι καὶ ἀκριβέστατοι γεωγραφικοί καὶ τοπογραφικοί χάρται, προτάσσεται δ' αὐτοῦ καὶ γαλλοελληνικὸν λεξιλόγιον, χρησιμώτατον εἰς τοὺς ξένους περιηγητάς, τοὺς θέλοντας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν Ἑλλάδα.

— Αἱ ἐν Βαυρούθῃ παραστάσεις τῶν ἔργων τοῦ Βάγνερ, χάριν τῶν ὁποίων ἔνο: πολὺκρίθμους συνέρρευσαν πανταχόθεν τῆς Εὐρώπης, ἔλθουν. Καίτοι αἱ δαπάναι τῶν παραστάσεων, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐξ 80,000 μάρκων δαπάνης πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ηλεκτρικοῦ φωτὸς ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀνῆλθον εἰς 340,000 μάρκων (450,000 φρ), οὐχ ἥττον τὰ κέρδη ὑπῆρξαν σημαντικὰ.

— Ἐκ τοῦ γνωστοτάτου μυθιστορήματος τοῦ Ρώσου Δοσταϊέβσκι *Ἐγκλημα καὶ ἐξίλασις*, οἱ Γάλλοι δημοσιογράφοι Hugues le Roux καὶ Paul Ginisty ἐτήχονον πεντάπρακτον ὄρμα, ὅπερ θέλει ἀναβιβασθῇ ἐπὶ σκηνῆς τοῦ ἐν Παρίσις θεάτρου τοῦ Ὁδείου.

— Ὁ διδάσκαλος Ἰταλὸς ἐκδότης Sonzogno ἐνώκησε τὸ ἐν Παρίσις θέατρον *Gaîté*, ὅπως κατὰ τὴν προσεχῇ

παγκόσμιον ἔκθεσιν ψάλλῃ ἐν αὐτῷ ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων Ἰταλῶν καλλιτεχνῶν θίασος, ὃν σκοπεῖ νὰ συγκροτήσῃ.

— Ὁ γενναϊότερος ἀγοραστὴς εἰκόνων σήμερον εἶνε ἡ Ἀμερικὴ, διότι αὐτῇ εὐρίσκονται ἄνθρωποι προσφέροντες πᾶσα τὰ ὅποια οὐτε ἰδιῶται, οὐτε συλλογαὶ καὶ Μουσεῖα ἐν Εὐρώπῃ δύναται νὰ καταβάλλωσι. Τελευταῖον δὲ πλούσιος ἀμερικανὸς Vanamecker ἡγόρασε τὸν « Χριστὸν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ » τοῦ Μιχαὴλ Μουγκάσκη ἀντὶ 500,000 φρ. Ὁ αὐτὸς Μαϊκίνας ἔχει τοῦ αὐτοῦ ζωγράφου καὶ τὸν « Χριστὸν πρὸ τοῦ Πιλάτου ».

Ἡράντο ἡδὺ ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Ἀλ. Μαυροκορδαῖον ἀποστολῆς αἱ ἐργασίαι πρὸς σχεδίασιν τοῦ νέου τοπογραφικοῦ χάρτου τῆς Θεσσαλίας. Αἱ τοπογραφικαὶ αὗται ἐργασίαι βάσιν ἔχουσι τὸν ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ ἐπιτελείου σχεδιασθέντα γεωγραφικὸν χάρτην τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὁ κ. Μαυροκορδαῖος θὰ θέσῃ ἐν Θεσσαλίᾳ τὰ σημεῖα τοῦ τριγωνισμοῦ. Ὁ τοπογραφικὸς τῆς Θεσσαλίας χάρτης περατωθήσεται ἐντὸς τετραετίας, μεθ' ὃ ἐλπίζεται, ὅτι ἔσονται ὀρκούντως προπαρασκευασμένοι οἱ ἡμέτεροι ἀξιωματικοί, οἵτινες ἐν Εὐρώπῃ εἰδικῶς σπουδίζουσιν, ὅπως ἐπιληφθῶσι τῆς σχεδιαστικῆς τοπογραφικοῦ χάρτου τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος, ἔργου ἀναγκαῖοτάτου· διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὠφελιμάτων αὐτοῦ, θὰ κατασταθῇ δυνατὸς ὁ ἐπὶ τῇ βάσει τούτου καταρτισμὸς τῶν κτηματολογίων.

— Ἐκτακτὸς διὰ τὸς Ἀθήνας συναυλία παρασκευάζεται χάριν τῶν ἐορτῶν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ Βασιλέως. Ἡ συναυλία θέλει δοθῇ εἰς τὴν μεγάλῃν αἴθυσαν τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσῶν, θέλουσι δὲ λάβει μέρος εἰς αὐτὴν ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἐκ τῶν ἄριστα κατηρτισμένων νέων ἐρασιτεχνῶν μουσικῶν, ἀποτελούντων πλήρη ὀρχήστραν, ἧτις ὑπὸ τὴν διὰβύθυνον τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Ρεμαντᾶ θέλει ἐκτελέσει πεφημισμένα ἔργα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ραψωδίας συνθεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ρεμαντᾶ, φέρουσιν τὸν τίτλον « Παρθενῶν » εἰς τέσσαρα μέρη διηρημένην καὶ ἀλληγορικῶς δηλοῦσαν τέσσαρας διαφόρους ἐποχὰς τοῦ Παρθενῶνος, τὴν ἰδρύσιν αὐτοῦ, τὴν καταστροφὴν, τὴν ἀναγέννησιν καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὁ ἐνταῦθα « Διδασκαλικὸς σύλλογος » ἐτέλεσε τὴν ἐπέτειον του, καὶ ἦν ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Εὐμ. Γαλάνης ἐβίβηκε τὰ τοῦ Συλλόγου, ὁ δὲ ταμίας κ. Π. Ραζῆς ἀνέγνω λεπτομερῆ λογοδοσίαν, ἐξ ἧς ἐμφανίζεται ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αἱ μὲν εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχ. 3,508, αἱ δὲ δαπάναι εἰς δρ. 2,880. Μετὰ τὰς λογοδοσίας ἡ συνέλευσις ἐξέλεξε τριμελὲς ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κκ. Μαντσάκου, Ν. Ἀναστασίου καὶ Γ. Ν. Μεγερῶνος ὅπως ἐνεργήσωσι τὴν ἐξέλεξιν τοῦ ταμείου τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1887—1888.

Ὁ ἐν Παρίσις γνωστὸς ἑλληνιστὴς κ. Émile Legrand ἀνέλαβε νὰ δημοσιεύῃ ἐν τῷ ἐγκρίτῳ γαλλικῷ περιοδικῷ συγγραμματικῇ Κριτικῇ καὶ φιλολογικῇ *Ἐπιθεωρήσει* (Revue critique et littéraire) κατὰ μῆνα ἀνάλυσιν, μᾶλλον ἢ ἥττον λεπτομερῆ, παντὸς νεωστὶ ἐκδιδομένου ἑλληνικοῦ βιβλίου, οὐτινος ἀντίτυπον ἤθελε σταλῇ αὐτῷ. Ἡ βιβλιογραφικὴ αὕτη ἐργασία τοῦ κ. Legrand θέλει συντελέσει βεβίως ἵνα καταστήσῃ καὶ τοῖς ξένοις γνωστὰ τὰ φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ προϊόντα τῆς ἡμετέρας πατρίδος. Οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ν' ἀποστείλωσι τὰ συγγράμματα αὐτῶν πρὸς τὸν κ. Legrand παρακαλοῦνται νὰ διευθύνωσιν αὐτὰ οὕτω.

Monsieur Émile Legrand, professeur à l'École nationale des langues orientales. Rue Humboldt, 25. Paris.